

Sprawa T-178/98 DEP

Fresh Marine Co. A/S przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Ustalenie kosztów

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 września
2004 r. II - 3130

Streszczenie postanowienia

- 1. Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Koszty podlegające zwrotowi — Pojęcie — Niezbędne wydatki poczynione przez strony — Okoliczności, jakie należy wziąć pod uwagę (regulamin Sądu, art. 91 lit. b))*
- 2. Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Koszty podlegające zwrotowi — Pojęcie — Udział kilku adwokatów (regulamin Sądu, art. 91 lit. b))*

3. *Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Wniosek dotyczący pewnych kosztów, złożony po raz pierwszy przed sądem — Dopuszczalność (regulamin Sądu, art. 92 § 1)*

1. Z art. 91 lit. b) regulaminu Sądu wynika, że koszty podlegające zwrotowi są ograniczone z jednej strony do tych poczynionych w związku z postępowaniem przed Sądem, a z drugiej strony — do tych, które były niezbędne w tym celu; warunki te odnoszą się do wszystkich kosztów, w tym kosztów podróży i pobytu.

Sąd wspólnotowy nie jest uprawniony do określania wysokości honorariów należnych adwokatom od ich mocodawców, lecz może określić kwotę, do wysokości której wynagrodzeń tych można żądać od strony obciążonej kosztami postępowania. Orzekając w przedmiocie wniosku o ustalenie kosztów, Sąd nie wziął pod uwagę krajowej taryfy określającej wysokość honorariów adwokatów ani ewentualnego porozumienia zawartego w tym względzie pomiędzy zainteresowaną stroną a jej pełnomocnikami lub doradcami.

Wobec braku wspólnotowego uregulowania w zakresie taryfy Sąd powinien dokonać swobodnej oceny danych dotyczących danej sprawy, biorąc pod uwagę przedmiot i charakter sporu, jej znaczenie pod kątem prawa wspólnotowego, a także stopień skomplikowania sprawy, który może wynikać z braku precedensów orzeczniczych odnoszących się do podobnych okoliczności, powodujący większą niepewność jeśli chodzi o źródła postępowania, nakład pracy, w szczególności w zakresie badań i analiz, jakiego postępowanie sporne mogło wymagać od pełnomocników lub doradców, oraz interesy ekonomiczne, które spór przedstawiał dla stron. W tym względzie możliwość dokonania przez sąd wspólnotowy oceny wartości wykonanej pracy zależy od dokładności przedstawionych informacji.

(por. pkt 26–28, 33, 41)

2. Odnośnie do nakładu pracy, jaki mogła spowodować sprawa główna dla adwokatów — jeżeli co do zasady wynagrodzenie jednego adwokata podlega zwrotowi, to jest możliwe, przy uwzględnieniu szczególnych cech danej sprawy, do których w pierwszej kolejności należy zaliczyć jej złożony charakter, że wynagrodzenie kilku adwokatów może być uznane za wchodzące w zakres pojęcia niezbędnych kosztów. Należy brać

przede wszystkim pod uwagę łączną liczbę godzin pracy, którą można uznać za obiektywnie konieczną dla celów postępowania spornego, niezależnie od liczby adwokatów, pomiędzy których mogły one zostać rozdzielone.

(por. pkt 35)

art. 92 § 1 regulaminu Sądu, zostać rozszerzone o koszty podróży i pobytu w chwili złożenia wniosku o ustalenie kosztów, skoro między stronami istniał już w momencie złożenia niniejszego wniosku spór co do wysokości kosztów podlegających zwrotowi. Takie żądanie zwrotu kosztów podróży i pobytu należy zatem uznać za dopuszczalne.

3. Ponieważ żądanie zwrotu kosztów odnosiło się początkowo jedynie do honorariów adwokatów, może ono, w świetle

(por. pkt 40)